

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 19. novembrī iesniedza Bundesarbeitsgericht (Vācija) — Tevfik Isbir/DB Services GmbH

(Lieta C-522/12)

(2013/C 32/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītājs: Tevfik Isbir

Atbildētāja: DB Services GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 96/71/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētais jēdziens “minimālās algas likmes” ir jāinterpretē tādējādi, ka tas apzīmē darba devēja atlīdzību par darba ņēmēja veikto darbu, par kuru saskaņā ar direktīvas 3. punkta 1. punkta pirmajā daļā minēto normatīvo vai administratīvo aktu vai vispārēji saistošu darba koplīgumu ir vienīgi un pilnībā jāsamaksā koplīgumā paredzētā minimālā darba alga (“parastais darbs”), un tāpēc saistībai samaksāt minimālo darba algu var tikt pieskaitīti tikai tie darba devēja maksājumi, ar ko tiek kompensēts šis parastais darbs un kam vēlākais attiecīgā darba algas izmaksas perioda beigās ir jābūt darba ņēmēja rīcībā?
- 2) Vai Direktīvas 96/71/EK 3. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunktā minētais jēdziens “minimālās algas likmes” ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesību akti vai prakse, saskaņā ar kuriem darba devēja maksājumi nav jāuzskata par minimālās darba algas elementu un līdz ar to nav jāieskaita minimālās darba algas samaksas saistības izpildē, ja darba devējs uz darba koplīguma pamata samaksā šos maksājumus,
 - kuri saskaņā ar darba koplīguma pušu un valsts likumdevēja gribu ir paredzēti, lai kalpotu darba ņēmēju uzkrājumu veidošanai,
 - un šim mērķim
 - darba devēja ikmēneša maksājumi darba ņēmējam tiek ilgtermiņā ieguldīti, piemēram, kā iemaksa krājkontā, kā iemaksas dzīvojamās ēkas celtniecībai vai iegādei vai kā iemaksa uzkrājošajai dzīvības apdrošināšanai, un
 - tiek sekmēti ar valsts dotācijām un nodokļu atvieglojumiem, un
 - šīs iemaksas darba ņēmēja rīcībā var būt tikai pēc vairāku gadu termiņa, un

— iemaksu apmērs kā ikmēneša nemainīga summa ir atkarīga vienīgi no nolīgta darba laika, nevis no atlīdzības par darbu (“uzkrājumus veicinoši maksājumi”)?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV 1997, L 18, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2012. gada 19. novembrī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia (Itālija) — Dirextra Alta Formazione S.r.l./Regione Puglia

(Lieta C-523/12)

(2013/C 32/07)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Puglia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Dirextra Alta Formazione S.r.l.

Atbildētājs: Regione Puglia

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (redakcijā, kas ir spēkā no 2009. gada 1. decembra) 56. un nākamajiem pantiem un 101. un nākamajiem pantiem (iepriekš 49., 81. un nākamie panti), kā arī 107. un nākamajiem pantiem un konkurences, samērīguma, nediskriminācijas un vienlīdzīgas attieksmes principiem, kas izriet no iepriekš minētajām tiesību normām, arī saistībā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 9. un 10. pantu, [oriģinālā 16. lpp.] attiecīgā Papildprotokola 2. pantu un Pamattiesību hartas 11. un 14. pantu, ir saderīgs tāds noteikums, kāds ir ietverts Apūlijas reģiona Likuma Nr. 12/2009, kas ir spēkā reģionālā mērogā, 2. panta 3. punktā, kas ierobežojošā veidā regulē piekļuvi tirgum, lai sniegtu dažus konkrētus pakalpojumus, kuru mērķis ir uzlabot izglītības līmeni vietējā mērogā (pēcdiploma maģistra studiju nodrošināšana), izvirzot nosacījumu, ka ir jābūt izpildītai tikai vienai prasībai, kas ir izvēlēta un strukturēta patvaļīgi (stundu skaits, kas sadalīts nepamatoti ilgā laika posmā) attiecībā pret Kopienas pasākuma mērķi (izglītības kvalitātes uzlabošana un attiecīgi tādu subjektu atlase, kam ir atbilstoša kvalifikācija) un kas nav diferencēta atkarībā no attiecīgā pakalpojuma faktiskā ilguma?